

bio je posljednji stupanj u razvitku obrambene reakcije američke sredine s ciljem zaštite postojećega društvenog poretka. U ovom novom zakonodavstvu, koje se odnosi na imigraciju, jasno se može zapaziti kristalizacija svih onih bojazni, da bi mogle nastati izvjesne promjene u postojećoj raspodjeli ekonomskih, političkih i moralnih vrijednosti, bojazan, koja se najprije manifestirala u osjećajima superiornosti domaćega življa nad useljenicima iz južne i istočne Evrope i koja je konačno legalizirana u formi zakona o imigraciji, koji su zaustavili useljavanje iz tih krajeva.

Uz to, što je gore navedeno, treba navesti još i to: dok su se ti procesi agresivne reakcije protiv »stranaca« razvijali u Americi, došlo je u istočnoj Evropi do socijalnih revolucija, čije je središte bila jedna slavenska zemlja kao centralna točka rasprostiranja revolucionarnih simbola. Ova je nova situacija dodala još novi poriv argumentima onih, koji su gledali u imigraciji iz slavenskih zemalja stalnu opasnost ne samo za svoje prihode, nego također i za svoje socijalne i političke privilegije. Konačni rezultat te psihološke, sociološke i historijske pozadine je zakon o imigraciji iz godine 1921. i njegove kasnije revizije s pojačanim restrikcijama. Ovdje su, u tom zakonu, više negoli i u jednom drugom, legalizirana mišljenja i predrasude, koje su proistekle iz općeg antagonizma, a istovremeno su u taj zakon uneseni i neki novi izrazi i pojmovi, koji sugeriraju i ukazuju na novostvorenu međunarodnu situaciju, koja je nastala poslije ruske revolucije.

Ovo su dakle bili motivi za legalno isključenje takozvane »nove« imigracije od pristupa u Sjedi-